

tets Indlægter for Fremtiden skulde opkræves. Der findes ikke et Ord derom i Lovforslaget. Man gik uden videre ud fra den Forudsætning, at Indkrævningen af Amtsrepartitionsfondens Bidrag fremdeles ligesom hidtil vilde ske igjennem Amtstuen. Jeg seer derfor ikke, hvorfor det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) nu finder, at det er en væsentlig Indvending imod det subsidiaire Forslag, som der foreligger, om at lægge Styrelsen af Havnevesenet over i Communens Hænder, at det Intet indeholder om den Maade, hvorpaa Opkrævningen af Havneafgifterne skal finde Sted. Det forekommer mig forøvrigt at være en meget simpel Sag, at dette Forhold bliver bestaaende, ligesom det hidtil har bestaaet; jeg seer ikke i mindste Maade, hvorfor det, der her er foreslaaet, skulde forandre det bestaaende Forhold med Hensyn til Opkrævningen. Jeg beklager meget, at jeg saa ofte er i Uoverensstemmelse med det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds, og jeg beklager det saa meget mere, som denne Uoverensstemmelse saa hyppig fra hans Side faaer Udtrykket af en Bebreidelse eller Dadel imod mig. Jeg troer nu rigtignok, at i det Tilfælde, som her nærmest foreligger, har det ærede Medlem en lige saa stor Uret i at bebreide Ministeren en Fronkforandring, som han har havt det i samtlige foregaaende Tilfælde. Det vil neppe kunne modsiges, at jeg fra første Niebt af ligeoverfor disse Havnespørgsmaal har indtaget den Stilling, at jeg har sagt: Communerne have ingenfomhelst Ret til at kræve Havnene lagte ind under de communale Bestyrelser, idet de ikke hidtil have været noget kommunalt Anliggende; men jeg skal ikke være uvillig til at lade Havnene glide ind under den communale Bestyrelse, naar det kun kan ske med tilstrækkelig Garantii for, at Havnearbejderne, Havnenes Vedligeholdelse og Udvidelse, ikke derved lide Noget. Naar det nu endelig er lykkedes mig at opstille saadanne Bestemmelser, som efter min Mening indeholde en tilstrækkelig Garantii for, at Havnene under den communale Bestyrelse ville blive vedligeholdte paa hensigtsmæssig Maade, saa forekommer det mig, at der ikke kan lastes nogen Bebreidelse over paa mig, for at jeg er fravegen det

Standpunkt, som jeg fra første Færd har indtaget. — Dersom det ærede Medlem for Kjøbenhavn (L. E. Larsen) skulde have Ret i sin Opfattelse, at med Hensyn til Udsørelsen, med Hensyn til den executive Myndighed i Byerne, vilde Forholdet mellem Magistraten og Borgerrepræsentationen blive fuldstændig usforandret, skjøndt der i andet Stykke af § 5 bestemmes, at Formanden, eller saaledes som Lovforslaget nu lyder, den valgte Formand foranstalter Udsørelsen af Beslutningerne, vil jo min Indvending mod at lade Formanden vælges falde bort. Jeg troer imidlertid ikke, at det ærede Medlem kan have Ret deri; forsaavidt man ikke antager, at Borgermesteren ikke alene er den sødte Formand, og som saadan har den executive Myndighed, der tilfalder Formanden, men tillige er Magistrat, vilde det efter min Anskuelse kunne kaldes en væsentlig Mangel ved dette Lovforslag, at det ikke nærmere præciserer Stillingen mellem Magistrat og Formand med Hensyn til den executive Myndighed. Jeg vilde ikke paastaae, at det skulde have været umuligt at løse den Opgave at præcisere, hvor Formandens Myndighed ophørte, og hvor Magistratens Myndighed begyndte, naar disse Myndigheder kunde tænkes at være adskilte. Men det forekommer mig, at dersom Formandskabet og Magistraturen skulde være udfilte, maatte det i alt Fald kaldes en Mangel ved Loven, at den Intet indeholder om, hvor Grænsen mellem begges Virksomhed ligger.

Sage: Ja jeg beklager meget, og langt mere endnu end den ærede Indenrigsminister, at vi ikke ere enige i flere Punkter. Dersom glædede jeg mig dobbelt ved, at vi dog vare enige i dette ene, men jeg beklager nu at høre, at det heller ikke idag er Tilfældet. Det var aldeles ingen Bebreidelse, jeg har fremsat, men en Beklagelse: jeg veed jo, at det kan ikke hjælpe, at jeg stemmer for et Forslag af Ministeren, naar den ærede Minister har forladt det. Det er ingenlunde fordi jeg ikke ønsker, thi jeg troer, at jeg ønsker endnu stærkere end den ærede Indenrigsminister, at Havnevesenet gik over til Communerne, at jeg beklager, at han har forladt det principale Forslag; men